

Gabrijela Rogan, 4.g2

Srednja škola Zlatar, Braće Radića10, Zlatar, 467169

Mentorica: Ivančica Tomorad

Dok je mir sanjao o Slobodi

Noć je bila onakva kakva je trebala biti,

krvoločno topla - zaudarala je na strah.

Niski oblaci olovnih krila oduzimali su

Slobodi njen zaleđeni dah.

Čekali smo je.

Razdoblje suše zahvatilo je zemlju,

preci su naši duhom napustili tlo,

sve je podsjećalo na veliku grotesku,

jer bili smo braća i dijelili jedan dom.

Čekali smo je dugo u noć.

Noga je stupala po blatnome rovu,
nije bilo bitno jesi li mlad ili star
nije bilo bitno što nosiš crveni križ,
ti si bio nitko; u ratu to je čar!

Dugo u noć, u tamnu ljetnu noć.

Crna se sjena nadvila nad grad,
neki su izgubili dom, a neki svoje ime.

Lagana uspavanka za djetetov san,
mitraljeza zvuk nadodavao je rime.

Nečija je mati drveni kaput tkala.

I kad je nada već bila samo iscrpljena snaga,
i Sloboda tek jedan nedostižan san,
kroz olovno nebo protutnjala je kiša,
Olujan je bio pobjedonosni dan.

Tišina nema kraja, nema joj kraja.

Rat je taman: crven i crn,

otrgne od srca sve što mu je drago.

Bijelih je križeva groblje puno.

To je cijena Slobode, dobrog i blagog.